

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 6th of March, 1890.

No. 5.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR.

Rajamundry.	Mr. J. M. Hensman B.A.	7.00
	1889.	
Strait Settlements.	Messrs S. Tambiah and A. Kasynather.	7.50
Jaffna Hospital.	Dr. J. Baits	1.50

NOTICE.

I the undersigned Neekelapillai Anthopillai alias N. A. Tambiah of Jaffna now at Kaits, do hereby declare that the General Power of Attorney granted by me to my brother Neekelapillai Bastiampillai of the same place, on the 17th day of October 1883, and attested by T. M. Tambiah Esq., Notary Public is hereby cancelled and made of non effect.

N. S. Tambiah.

Jaffna, 1st Mch. '90,

NOTICE.

The new term of the Oodooville Girls' Boarding School will commence Tuesday March 11th. The examination of candidates for admission to a new class will be held that day commencing at 10 o'clock A.M.

REV. W. W. HOWLAND,
Manager.

அறிவித்தல்.

THE JAFFNA & BATTICALOA Co.

கோழம்புடி டிஸ்த்ரிக்ட் கோட்டில்.

இலக்கம், ௩௩.

இறுப்பனவு சீயமனம்பெற்ற யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு யாபார வேளாண்மைக் கூட்டமாய் இப்பொழுது கோடுத்தது தீர்க்கப்படும் கோம்பனியின் காரணத்தினால் துறித்து.

துறாக்கூடம் ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ கரு வ கோடு பண்ணிய கட்டவாப்படி இந்த வழக்கில் அ. சந்தி யோதப்பின்னை முதலியார் அவணத்திற்குத் தற்போடுத்தை வருகிற பங்குதரீ மீ எ வ வெள்ளிக் சீழமை கோடு கூடியிருக்குப் போது விசாரித்துக் கவனிக்குமென்ற இத்தாலிவிக்கப்படுகிறது.

கோட்டுக் கட்டவாப்படி,

J. Marks.

சக்கிடுத்தார்.

துறாக்கூடம் ஸ்ரீ மாசி மீ எ வ.

Local and General.

—MR. NEWTON S. ADAMS. We regret to record the death of this young man, the eldest son of Mr. D. P. Adams of Manipay. He died of paralytic apoplexy on Sunday the 2nd instant, at the Jaffna Hospital, where he was taken for treatment. Mr Adams was for sometime a student of Jaffna College and had a literary turn of mind. Although, at the time of death, he was a teacher in the Batticotta High School, he was earnestly hoping for an opportunity to study theology and make Christian work his calling for life. As a member of the Church at Naval and of one or two small societies and associations, he took active interest in all good work that was possible for him in his sphere. He was in many respects a model young Christian, with very quiet and modest ways. Our Christian sympathies are with his parents and widow and with his many friends who, we know, truly bemoan his early and unexpected death as a personal bereavement. "Blessed are they who die in the Lord."

—P. W. Conolly Esq. arrived in Jaffna on the 18th ultimo and assumed charge of his duties as District Judge. He is also gazetted as additional Police Magistrate of Mallagam, and it is said that he will take up the business there from the 6th inst.

—NORTH CEYLON WESLEYAN MISSION. The following are the principal changes in the location of the Missionaries and Native ministers which were decided upon by the District Meeting.

The Rev. Thomas Little and family go home to England next month. The Rev. J. West will take the superintendency of the Batticaloa Circuit with Kalmunai included. Rev. E. M. Weaver will go to Puliantive to take charge of the Puliantive English School and assist Mr. West in his work. Rev. S. Niles will move into Trincomalie and Rev. E. S. Solomon also. Rev. C. Parinbanayager takes Rev. S. Niles's place at Wannarponne and Mr. Thamotheampillai from Batticaloa will be located at Polly.

The following are the Returns of the North Ceylon Wesleyan Mission for the year ending 1889 as submitted in their recent District Meeting.

Full and accredited members of Society	1052
On trial for membership	509
Last year full members	1002
" on trial	487
The junior classes	287
Deaths	43
Candidates for Baptism	176
Adults baptised	96
Infants baptised	89
Day schools	126
Day scholars, boys	7250
" girls	2485
Sunday schools	116
" scholars, boys	5003
" girls	1521
Pastor's Fund, amount paid	Rs. 4605.58
Native Missions Karisal	Rs. 700.00
Vernacular Schools Govt. grant	Rs. 22497.00
English " "	1746.00
Fees.	3599.96

—THE DUKE and DUCHESS OF CONNAUGHT are expected to arrive in Colombo from Bombay on or about the 17th inst. They are on their way homewards via Japan and America. We join our contemporaries and the general public in offering the Royal visitors a hearty welcome to this Island. The Duke of Connaught, as our readers are well aware, is the 3rd son of our Queen Victoria. His two elder brothers the Prince of Wales and the Duke of Edinburgh, and his nephews, Princes Victor and George, have already visited the Island. Let us hope that the Royal visits may help in bringing forward Ceylon and its affairs prominent before the English public.

—EXECUTION OF THE MURDERER, V. SINNAMTAMBY. This criminal from the Chavagachchery district was sentenced to death by the Chief Justice, Burnside, during the last criminal sessions held at Jaffna. The execution took place on Friday the 28th ultimo, at about 7 A. M. within the walls of the Jaffna Fort. The people from the interior who came to witness the execution which they thought would take place at 11 A.M. were disappointed. The murderer who apparently received the sentence of death when pronounced, with a degree of calmness and composure, is said to have been overwhelmed with fear and grief as the appointed day for hanging drew nearer and nearer, and at last, when he met the executioners, he fainted.

—CRIME. The awful reflection of the gallows and its surroundings cannot fail to lead one to think about the means and measures adopted by the authorities for the prevention of crimes. Judging by the light of experience, the judicial machinery, as it exists, seems to be inadequate to check crime. The present state of the country points to the necessity of establishing village tribunals to exercise jurisdiction in certain matters, civil and criminal. Hitherto there has not been even a trial of their establishment here to find out how it will work. It is no doubt worth the while to make the trial. There are certain reasons which recommend the institution of Village Tribunals. First and foremost is the fact that such an establishment, close at hand, would be a safeguard against the wanton, reckless man running heedlessly to the commission of crimes. It would have the effect of a moral force to restrain the wicked man from

lawlessness. It would help to keep, ever present in his mind the consequences of violating the law.

Secondly, it is believed that justice would be done speedily under such a new system. Now, it takes days and weeks together, for the Magistrate to receive information and inquire into the case and find out the facts. Often times however, it should be admitted that the delay is unavoidable in consequence of the distance of the scene of the crime from the seat of Justice, and the pressure of other duties on the part of the officer concerned. But it is to be regretted that at times delay in the investigation allows full play for *Suppressio vero* and *suggestio falsi*. If there be the Tribunal, which is now recommended, such evils might be avoided. In the generality of cases, facts are more easily and speedily ascertained by the Village Tribunals, —often almost immediately or the next hour. The President can repair to the spot at once to ascertain the truth. As another reason it may be said that the president has better opportunities of knowing the persons in the village in which he is stationed and to weigh their evidence, an advantage which the inexperienced European Magistrates could not possess. One dares not impose upon the village President. The evil of schooling witnesses would be of no avail in his hall of justice.

The Northern Province is one of the first class agencies, and yet those at the helm of the Government, hesitate to give it village tribunals, while they have given the privilege to the second class provinces, such as Batticaloa, &c. Are there not competent men to fill the posts of Presidents? The answer to the question would be in the affirmative. If not, what has been the benefit of educational institutions in the place. It should be said that hundreds of honest and well qualified young men have been trained, and well qualified to hold posts of trust and responsibility. But the evil has always been that those whose duty it has been to know and find sterling qualities and reward accordingly do not take the necessary trouble but prefer to keep aloof and act upon imperfect information. Com.

(Perhaps the authorities established village tribunals in other districts as being in a more primitive state, and are not satisfied with their working even there Ed. M. S.)

—JAFFNA TRADING COMPANY LIMITED. The "Balance Sheet" of this Company has been sent to the shareholders, and their annual meeting is noticed to be held on the 20th instant, in its registered office room, at Vannarponne.

—THE POST MASTER GENERAL drove about Jaffna for about a week to inspect the several post offices stimulating his subordinates to renewed activity and faithfulness by his visits, and returned to Colombo on the 4th inst.

—FIRST TRAM-WAY IN JAFFNA. The white undulating mounds of sand seen among the fields on the north of the road cannot but attract the attention of any one passing between Batticotta and Jaffna. These we suppose, have been formed by the blowing of the strong south west wind, which swept along as it blew, sands from far and near, and deposited them in the form in which they now appear. They have been added to by the industry of the farmers carrying the sand out of their fields. These mounds we understand, are to serve for the filling up of the ground at Karoor and the wise policy of our Government agent seems likely to accomplish the difficult feat of killing two birds with one stone. The owners of these mounds will find on their removal level lands easily convertible into paddy fields or living compounds. To facilitate the transport of the sand from Anakkotta to the reclamation ground the Government Agent, we hear, has applied for opening a tram road between these places.

—TO THE COAST. One of the B. I. Steamers will leave Jaffna on or about the 18th inst. for Calcutta calling at Negapatam, Madras, and other Coromandel ports.

—P. W. D. JAFFNA. The Provincial Engineer has returned from his long official tour to the south of the Province, Mr. Stunyah head clerk exchanges his station from about the beginning of this month with Mr. Krishnar who has been posted at Anuradhapura. Mr. Selladurai Williams who was off and on provided with piece work at Jaffna, has been appointed to do the work of a surveyor, somewhere in the Uva Province, at Rs. 2 a day.

—Mr S. Ponnampalam a nephew of our Proctor Cassipillai, proceeds on or about the 17th inst. to complete in Edinburgh his studies which he began in the Medical College, Colombo, we wish him success and speedy return with British qualification.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

நூல் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தூதகரி. ம் (வா) பங்குனி மீ கூந் வ.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, ௫.

உதயதாரைக.

தேவகியம் ஸ்ரீ பங்குனி மீ சந் வ

FOR SALE ! SALE !

பாவலர்சுந்திரதீபகம், விவஸ்ருபா, க. ௫௦.
தபாற்சேவஸு, சதம், கஉ.
இவ்வறனொண்டி, விவஸ்ருதம், ௩௦.
தபாற்சேவஸு, சதம், உ.
திருச்சதகம் விவஸ்ருதம், க௫.
தபாற்சேவஸு சதம், உ.
வெவ்வஸுந்தரதி விவஸ்ருதம், க௦.
கீர்த்தனசங்கிரகம் விவஸ்ருதம், உ௫.
தேண்டுநீதனித்தனித்தபாற்சேவஸு, சத. உ.
J. R. Arnold.

சூளாமணி.

இதுவும் எம்பண்டிதர் ம. ம. ன. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களாரது பரிசோதத்துப்பிரசுரிக்கப்பட்ட ஆரூபமதகாப்பியம். சுத்தவட்டுப்பிரதிகள் பலவிலலாமையால் அரும்பிரயாசையெடுத்தே இதனை அவரச்சிவீவித்தாரென்று அவர்வரைந்த பதிப்புரஹஸமுண்டுந்தாம். இதற்குஅக்சியோன் தோலாமைமுதித்தவர். ஆரூப மதப்பெருங்காப்பியங்கள் ஐந்தாற்தேபோல சிறுகாப்பியங்களும் ஐந்தாம். யசோதரகாலியம், உதபணகாலியம், குமாரகாலியம், சூளாமணி, நீலகேசி என்னும் ஐந்து சிறுகாப்பியங்களுள் இஃதொன்று. “திக்கேட்டும் புகழ்படைத்த திறல்வசயன்” என்ற செய்யுட்படி சோமுண்டலததில கார்வெட்டிநகரத்திலிருந்து அரசுபுரிந்த விசயராசன் சுவத்தத்தாதலில் இஃநூற்குவயசு கருவ வருஷத்திற் குறையாதென்றார். இஃநூலிலிருந்து காரிகைக்கு இலக்கியச் செய்யுளாகப் பலபாடல்களைக் குணசாகரமுனிவர் எடுத்தருகாட்டியிருக்கின்றார். இஃநூவை அச்சிடற்குப் பதிப்புரஹஸமுண்டு தம்பியும் தற்காலம் இறங்குனிலிருப்பவருமாகிய ம. ம. ன. இணையதம்பிப்பிள்ளையும் பிறரும் தரவிய சகரயஞ்செய்தனர். இஃநூலுக்கு ஆரூபமத புராணங்களிலுள்ள சிலகதைகள் உபகரணமாக. இக்காலியத்திற் பன்னிருசருக்கங்களும். உ.க.க.க. வரும் தங்களையு. புத்தகத்தின்விலை ரூபா. ரூ. ௫. சூளாமணி—சூடாமணி—சிகரத்தன் சூளம்—சிகை. பிரதிகங்க அன்பான வந்தன தந்தோம்.

யாழ்ப்பாணம்.

வைதீகபுத்தகங்கள்.—Religious works.—

பாடசாலைகளுக்கேற்ற புத்தகங்கள் அவசியமா
ஊற்போலவே பின்னங்கள் வாசித்துப் பாடம்பண்
ணித்தயாணித்தற்குத்த சற்புத்தகங்களும் இன்றி
யமையா அவசியமாம். பெரும்பான்மையார் வா
னத்திலும் உலகமே யாவர்கண்ணுக்கும் முந்தத்
தென்பட்டார்போல வைதீககருமங்களிலும்
லௌகீககருமங்களே முந்தி மனுஷனுடைய மன
சை வலத்தீர்த்தல் சுபாவிகமாம். மனுஷர்பண்
ணும் வியாபாரசேஷடைகளும் முந்த லௌகீக
மேயாம். இதுபற்றியன்றோ "பகிஷ்குபு பத்துக்
காக் திருப்பாட்டுக்கொருகாக் பாலிப்பாரே" என்
று புலவரும் வசைபாடினார். கேலிக்கூத்தென்
றுலெடுபடும் மனசுபோல வைதீககூட்டமென்
றுலெடுபடாமனசும் இதற்குச் சான்றுகூறும். இரு
ககவேண்டியமேமறை யிதனும். இளங்கன்றுகள்
தடக்கும் வன்காமேறி முற்றமுன் எந்தப்பாட்டுக்கு
ம் வனவதறியாரு ண்டாணுலன்றோ இளம்மனசு
கள் தக்சபடி அந்தந்தக்காலத்திற் பயிற்றப்பட
வேண்டுமென்று நாம் நியாயங்காட்டி ரூபிகவே
ண்டும். உத்தியோகம் பெறுதற்கேற்ற பாடங்க
ளைப் பயிலுவார் முத்திபெறுதற்கு வழிகாட்டும்
பாடங்களிலும் பயிற்சுவேண்டும். இது வைதீக
கல்வியாலாகவேண்டும். வைதீக கல்வியறிவு
பத்தியங்கத்தியம் என்னும் இருநல்ல நூல்களா
லுமாதமுமேனும், தமிழ்ப்பின்னகளுக்குப் பத்திய
நூலையாருப் பாநடை வாய்ப்பு, இதற்கு ஏற்ற பா
டல்கள் பிறமதஸ்துருக்கள் மிகுதியாயிருப்பதுபோ
லக் கிறிஸ்தமதத்தருள் மிகுதியல்லாதிருப்பது சற்
சலமாயினும் இக்காலத்தில் ஒருவகையாம் இக்
குறையீர்த தொடங்கியிருப்பது சந்தோஷகரம்.
முன்னே கிறிஸ்தவ மகத்தவ கீர்த்தனங்கள் மருந்
புத்தமில்லல. வேதநாயகசாஸ்திரியாரோடு தலை
ப்படும் மறுபடி இடர்ப்பட்டும் இப்போ அங்குமி
ங்குத் தலைப்படலுற்றன. என்னாலும், அவற்றிற்

தத் தாதியர் தோழியரிஸ்வல. இருந்தும் அவர்கள் தச்சபடி தாராட்ட ஓராட்டவில்லவ. சைவப் பாடசாஸயார் வேண்டியபடி வைதீகப் புத்தகங்களைத் தர்பாடசாஸகன் புகச்செய்க்கன்றார். கிறிஸ்தபாடசாஸயாரோ ஒன்றிற் பழம்படி சார்புக் காரர். அன்றி யொன்றிலுத் சாராத்திருப்பவர். தன்பின்ன அடேத்தவிட்டார் சென்றிரந்துண்புத எந்தப் பெற்றுகுக்கம் வசையன்றே. ஏதுந்தம் அடுப்பற்கூழ் சஞ்சியாயினும் பெற்றார் சமைய்த்துகோடாத்திருத்தாற் பின்னகன் யாதுதான் செய்வார்! பெற்றார், உற்றார், உபாத்தியார், போதகர்மார் கின்ற்த பாடசாஸைத் தலவார்மார் தம்பின்னக ளுக்குரிய நல்பாடங்கள், பாடல்சன விசாரித்துச், செயல்த்தப் பாடசாஸகன்றிற் பரம்பப்பண்ணல் அவர்க்குக் கடமையன்றே. வேறுவகையுழியிடலாமென்பாக்கும் ஏன்! சீலசனண்ணு, கொழும்பிலே புத்தியம் நெசவுக்குத்திரத் தொடங்குற்றபோல அங்கங்கே தொடங்கக் கிறிஸ்தவத்தவாண்சனனு. தொடங்கினேனுண்டு. வங்கியுடுப்பாருண்டானுன்றே நெசவுக்குத்திரக்காரனும். வங்கித் தைரியப்படுத்தினுன்றே புலவார் நெசவுதொழில் நடக்கும். புத்தகம்வாங்கற்குணம் யாழ்ப்பாணத்தாரான் நுராதுகுழியில்ல! எத்தனை பாடசாஸப்புத்தகங்கள் அலுமாரித்தட்டங்களில் உறங்குச்சன்றன. லேனகை புத்தகங்களின்பாடு அப்படியென்றால் வைதீகப்புத்தகங்கல்யின்னடிபுடையனேன். ஓராசரியர் தாமிட்டபாடங்கேட்ட ஐகவரியவானுன் ஓர் மாணுக்ககனக்கண்டு, ஓ! இவரிடா தன் புத்தகமொன்று லவப்பவதற் சாதேகமென்ன என்று நினைந்துதம்பி, இவையெற்றுக்கொண்டு ஐந்துபணக்கெட்டென்ற கையைநீட்டினர். மாணுக்கன் செய்து சங்கையக் கேளுக்கள். ஐயா, வேறெருவரிடமிடப்பத்தசம் வாங்கி வாசித்தப்போட்டேன் னுண்டாமென்றனன். உவாத்தியார்மனசு எப்படியுக்குத்தேர், அனுபவித்துப்பார்க்க. அப்புத்தகமென்ற ஓர்கிராமத்திலுள்ள வாசித்தகக்கடிய சனங்கள் அத்தனைபேரும் வாசித்தாரென்ற கையுண்டே. புத்தகம் லிலக்குவாங்கும் காரியம் அமட்டென்றுணர்க. ஒரு உவாத்தி ஒருபெரிய உதியோகத்தன் மகனுக்குப் பண்ணெண்டுசுது புத்தகமொன்று வாங்கிப் படிக்கக் கொடுத்த இன்னொன்றுவருவம்! இன்னுன் சல்லகொட்கலில்லவ. படித்த கிறிஸ்தபெற்றுகரை இதற்குப் புநீங்கலாய்க்கொண்டோம். உங்கள் பின்னகர்க்கு வைதீகப்புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கவதன்னயங் கருதினர் பத்திராதிபமென்பாக்குப்படியமானும் பாபமென்ன! கொடுத்தபெற்றிவிவாங்கில் உமக்குவம் கஷ்டமென்றையோசிக்க!

மேஸ். அடம்ஸ் சரவணமுத்து.— Mr. N. Adams Saravanamuttu.— இவர் கண்டி மேசுகன்றில்வங்கிலே சிருப்பாயிருந்து ஓய்ந்திருக்கும் மேஸ். டி. பி அடம்ஸ் முத்ததம்பியின் சேட்டபுத்திரர். மாண்புபாய் அச்சுக்கூடம் உற்பத்தியான காலந்தொட்டு இதுபரியந்தம் அதில் வேலையாயிருக்கும் மேஸ். அ. சண்முகம்பின்னயின் பௌத்தரன். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற்கற்று வட்டுக்கோட்டை உயர்ந்த வித்தியாசாவை உபாத்தியாராயிருந்தவர். பாடசாலை ஓய்வாகி மறுதவணைதொடங்கி உபாத்தியாரு. மானுக்கரும அக்கேசெல்லும் அத்தகுணம் அவர் பிரேதம் இங்கே இடுகாடு சென்றது. “நின்றுநிற்கான் கிடந்தான் நன் கேளவறச் சென்னுன்” என்னும் முன்னோர் மொழிக்கு இவக்கான இவர் துன்பமாயிருக்கிறோன்று மதற்சத்தங்கேட்டோம். அடுத்தநான் வைத்தியசாலைசென்றோன்று சத்தங்கேட்டோம். மற்றநாட் சென்றாத்திரியில் இறந்தாரோன்று மூன்றுசத்தங்கேட்டோம். அயலார், உறவனார் தாமும்போய்த் துன்பம்பாராது லிரைவிலே இவர்க்கு முடிவுநேரிட்டது. கேட்டோரில் இவர்க்காய் ப்பரிதப்பிரா ரோகுவரேனுமிராரோன்று நம்புகிறோம். மார்க்கந்தாமர் இவரதுமரணக்கேட் டிரங்குமென்று ரோருவர். தயவதாட்சீனியருடையராய்க் கரவற்றநெஞ்சு குடிக்கோண்ட இவர் ஓர் உண்மையான இஸரவேலன். “பேற்றிறயன்” பத்திரிகையில் மாண்புபாய்ப் புதினமென்றுதோற்றுந் கடிதங்கள் இவர் கைப்பட்டனவே. மலரழன் அரும்பிலாடிய மலர்போல உன் வயசில் வாடிவிழந்தார். போனாண்டு தகப்பனையும் இப்போ பத்தாவையு மிழந்தவாடு மினன்கொடியோடும் நகணயிற்கக்கலிட்ட பரிதப்பிக்கும் பெற்றார் சுற்றத்தோடு அனுதப்பிக்கும் நாம் இவரையிட்டுமேத்த எண்ணியிருத்தோம். நவாலி மாண்புபாய்ச் சபைப்போதகர்மார் வீட்டிலும் இடுகாட்டிலும்

ஜம் பிழைத்தகிரியைகள் நடத்தினர். திரளான
சனங்கள் துக்கங்கொண்டாட வந்துகூடினர்.
ஆலியை இரட்சுபர் ஒப்பு+கொள்ள இகோடு பிற
கிட்ட ஈ.வ. காலமே இவரதுதேசத்தை யொப்பு
க்கொண்டது.

களவு. — Theft. — வட்டுக்கோட்டையிலே, யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணுக்கருளுடைய சாமான் பட்டையாக களவாண்டுப் பறி வட்டுக் கிழித்து வாலிபருடையதுண்டு 6 மாதமுந் நலங்கப் பட்டது. அப்படுகொடுங்கிருநென்று கேள்வி.

தூக்கப்பட்டான்.—Executed.—உன்னை யல்ல, என் தாயுத்தகப்படும் சொல்லுதிவவன யே வினாகமயம். னுன்வென்னு தெரிவித்த சின் னப்பின்னவரைப் 4 ன்னதுண்டுசெயத பாலா லிப்பாதகன் வெலன் சின்னத்தம்பி சென்ற 28க் வ தூக்கப்பட்டான்.

மெஸ். ம. ராசா.—Mr. M. Rajah.—பின்
வரும் விஷயங்களுக்கு கிவக்காயிருப்பவர் பல
வருஷங்களாய் ஒவசியமாயிருந்து இப்போது உப
காரச்சம்பளத்துடன் இணைப்பாயிருப்பவரும்,
வட்டுச்சிழிக்கு வாசனும் கிய மெஸ். பேர. மயில்
வாசனம் என்பவருடைய முன்றும்புத்தான், வட்
டுக்கோட்டையிலிருக்கும் டாக்டர் செல்வப்பாவு
க்கு இரண்டாந்தம்பி. இவர் தாம்பிறந்த இலகத்
தைவிட்டுக் கிளம்பி இப்போதேறக்குறைய 6 வரு
டங்கள். இவர் சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து சர்
வகலாசாஸையைச்சேர்ந்த பிரேவெப்பரிட்சையி
ற் சித்திபெற்றவர். அன்ற, பூனிலுள்ள சாஸ்
தர்க்கல்லூரி (College of Science) யில் 1886 ம்
வாஸ் நடந்த கிருஷிச் சாஸ்திரப்பரிட்சையிற் சீத்
த்பெற்றவர். 1889 ம் வாஸ் மேற்படி கல்லூரியி
லிருந்து வம்பாய்ச் சர்வகலாசாஸையைச்சேர்ந்த
பிரதம இன்சினிப்பரிட்சையிற் சத்திபெற்று இப்
போது கில்லிங்கோசினிப்பரததியில் பததியில் L.
C. E. என்னும் உத்தரவுப்பட்டப் பரிட்சைக்கா
கப் படித்துவருகின்றார். இவற்றோடு பூனாகரத்திலு
ள்ள சோதிடோப்பரிகையிற், உதயி வாணசாலி
திரியாய் ரியமிச்ச்கப்பட்டாரென்றுங் கேள்வியுற்றோ
ம். இந்த வாலிபரத்தினத்கண் முன்மாதிரியை
எம்மார் மற்றைய வாலிபரத்தினங்களும் பின்பற்
றுமென்று நம்புகிறோம். எம்மாரார் மேலான பத
விகளுக்குமேற்படிகளிற தம்மடிகளை வைக்கிற
ரென்று காண்பதால் எமக்குண்டாகுஞ் சந்தேகங்
கு சொற்ப்பல்ல. மெஸ். ராசாவைச் சிலத்தின
ங்களில் இவ்விடங்காணலாமென்று நம்புகிறோம்

சுடுதிமரணம். — Sudden death. — பிறகிட்டு 26 ஆவது மானிப்பாயிலுள்ள ஓர்தச்சன் காவலியர் கோயிலுக்குச்சென்று தன் ரிட்டைகளை முடித்துக் கூடப்போனவர்களை யனுப்பிக்கொண்டு நான் பரிகாரியாரிடத்தே சென்று கைபிடித்தும் பார்க்கவும்வேண்டும் இதைவாங்கி இன்றைக்கு முடிவுப் வேண்டும் என்று சதுமலையிலுள்ள வைத்தியரிடமிருந்துச் சென்றான். அவ்விடம் கொஞ்சப் புகையிலைவாங்கிச் சுருட்டிக்கொண்டு சினத்தின் வண்டியொன்றில் இருக்கும்போது சட்டென சிலத்தில்விழக் கூடநின்றவர்கள் ஐயோ, வைரலி விழுந்துவிட்டான், பரிகாரியாரே யோடிவருகொன்று வெளியில்கின்ற சனங்களுக்கு மருந்துகொடுத்தோண்டிருக்கும் பரிகாரியாரைக் கூப்பிட, அவருமோட, அதற்குமுன் முற்றத்தில் நின்றவர்கள் அம்மனுஷனத்தூக்கித் தின்னணியற்சீடத்த ஒருவிக்கலுடன் சட்டென ஆவி பறந்து விட்டார் எல்லாமரணம். இம்மரணத்தை வாஞ்சியாதாரி நுகருமில்லை. பிடுகுதே சுற்றத்தவரால் வீடுகொண்டேபோய்த் தூனிக்கப்பட்டது.

எல்லாகடத்தல். — Vellalas and Nalavas.
வண்ணர்ப்பண்ணையிலுள்ள நளவர்சிலர் வேளா
ளரோடொத்து நடக்கவும், அவர்களுக்குரிய இடு
காட்டிற் தம்பிரேதக்கவனத் தகணிக்கவும் தோ
டக்கினதால் அப்பத்திற் பெருங்குக்குரலென்று
கேள்வி. பழிவாங்குதிருணைத்தோடு தம்பிரேதக்
கவள இரண்டொருந்நக்களாக அடக்கம்பண்ணு
மல் வைத்திருந்தார்களென்றும், அதிகாரிகளிட
ம்போய் முறையிட்டபோது, நீங்கள் உங்கள் ஒழுக்
கத்தின்படி நின்று உங்கள் எல்லவையும் காத்து
கொள்வதே தகுதியென்று உதரவாபெற்றுப்
பின்னோர்டத்தில் அடக்கஞ்செய்தார்களென்றுங்
கேள்வி.

மழை.—Rain.— பின்னுமோர் சிறுமழை
பெய்தது. முன்விதையாதவர்கள் இப்போ என்னுப்
பயறு முதலியன விதைத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண வாலிபர்.— Jaffna Young men.—யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியால் அங்கேறி வடதேசத்தால் ஆமேதபாத்தில் உத்தியோகத்திற்குச் சருக் மெஸ். சாமுவேல் லீ (Mr. Samuel Lee) என்பவர் இந்நூல்க் கல்லூரி ஆசிரியராய் உயர்ந்த சம்பளத்துடன் அழைக்கப்பட்டாரென்றும், இந்நூல் மீஷன் பாடசாலை உபாத்தியாயராயிருந்த மெஸ். சண்முகம் (Mr. Chammukam) என்பவர் அவ்வுத்தியோகம் மாறி அரசாட்சி உத்தியோகத்தில் மிக தாரென்றும் கோலியுற்றிக் களிகூரிகின்றோம். நல்ல நீருள்ள ரத்தினங்களுக்கும் வலிவூட்டுபோது ம் ஏற்றந்தானே. பின்னும் உயருக.

சுபயதார வைத்திலிங்கமும் மெஸ். பிறக்தர் நாராயணசாமியும்.— Subedar Vytthakam & his Brother.—கொழும்பு வாசாசிய சுபயதார வைத்திலிங்கமும் அவர் தம்பி மெஸ். பிறக்தர் நாராயணசாமியுஞ்செய்த சிவநேரச் சம்பளவுணை மெசுமிக இர பரப்பந்தது. சுசத்துக் காகயாழ்ப்பாணம்வந்திதுதலத்திலி மெஸ். நா. தன் மனைவியை யிறுது தாயம். நோய்வாய்ப்பட்ட செய்த கேட்டே தமையுர் வந்தார். சிலநாட்களின் இருவருங் கொழும்புக்குப் பிரயாணப்பட்டிருந்ார்கள். சுபயதார வைத்திலிங்கம் உப்போது உபகாரச்சம்பளம்பெற்றிருப்பவர். கேட்டியானியாயகர்தராய்த் தற்காலம் காலித்தவரு மெஸ். அத்தவகாத் முத்தையாவுக்குத் தலையையார்.

முத்துக்குளிப்பு.— Pearl fishery.—மறிச்சுக்கட்டி என்பது சலாபத்துக்கு எட்டுமேல் தூரத்திற் தேன்புறமாயிருக்கும் இடம். குளி நடப்பது ஜிஞ்சாறு பாக ஆழத்தலாம். மூலாயிரம் தோணி அதாவது முப்பதுநாளைக்குத் தன்மொன்றில் நூறு தோணி லட்டுக் குளிக்கத்தக்க ஏராளமான சிப்பிப்பார் அவ்விடமுடையாம். மாற்றுமுதுக சண்டை பண்ணப்போனார் அடுத்தெத்தவர்கள் படை முஸ்திதகளுடன் சென்று அணிவகுத்து நின்று போல எம் ஏசுநர் துவைனம் துரையையும் கற்பித்தான தொன்னவையுஞ் சேனாபதிகளாகக் கண்டு கீழ்த்தளசுத்தர்கள் வெகு சாக்கிரதககாராயிருக்கின்றார்கள். குளிப்பின் பாரத்தைச் சுமக்கக் கடமைப்பட்டார் மேற்சொல்லப்பட்ட இரு துமைக்களாகவே பேதிரோகம் என்னும் சத்துரு அணியுட்புகாது காத்துத் தடுப்பவர் மெது டாக்தர் அத்தக்கவையாதலிற் தமக்குக் கண்ணுங் டரமும் புயமும்போல்வார் ஏழு பரிசுரிமாருடன் வென்றவது மீளேனென்ற கங்கணங்கட்டிநிற்கும் வீரகுரணப்பாலக் கயபிரமாய் நிற்கிற். வர்த்தகர்மாரொகுபுறமும், துளிகாரொகுபுறமும் கொட்டிகள் இன்னுமொரு புறமும் கழுத்துத் திட்டஞ் செய்யப்பட்டது. கலிசகாரமும் இவ்வுர் வேட்டுமிதிப்புப் பூச்சியமாக அவ்விட வேட்டு மிதிப்புக்காயின டினர். நாகபட்டினக் கும்பகோணமாதி வடகரையிடங்களாலும், கொழும்பு, மட்டுக்களப்பாதி உள் ளுரிடங்களாலும் நெருங்கினர். தாய்ச்சுழந்தி வா லகிளப்பியோடுங் கன்றென ஏசுநர் னர்க்கு அவர் பரிவாரத்தார் முந்தினர். குளிப்பு ஆரம்பமாயிற்று. மாற்றின் நுழையாலிடில் நல்ல சலாபமாம்.

மேல்வரலாறுகள் வரைந்தபின் எங்கு அகப்பட்ட சிலவற்றைச் சேர்க்க்கின்றோம். கோதாரி என்ற மணலும் அவ்விடமில்லை. ஏழுவைத்தியர்க்கு உதவியாய் பின்னும் நாடல்வார் சேர்ந்தனர். தண்ணீர்ச்சவுக்கியந் தார எம். குளங்களுக்குக்காவல். சின்று குளங்களின் தண்ணீரைவிடக் கொழும்பாலும் சலாபத்துலுத் சுத்ததண்ணீர் ஏற்றிவருகிறார்கள். கஞ்சுக்கட்டிக்கிடுங் கூலிக்காரர் 300 பேர் நோய்வந்தார் பரமரிக்க 800 பேர் வைத்தியசாலைகள் கூ. தூரமாய் ஒன்றுக்கொன்று. பொலிசர் 400, தபாற்கத்தோர், கம்பிக்கத்தோர், கோடுகள். சுட்டமாயின. தவறணைகள் 40. அரிப்பு, பேசாவல. வங்காவல, சலாபத்துறை, மன்னார்க்குநிற் சுற்றுக்காவல் டாக்தர்மாருளர், சீனி, தேயிலை, கம்பிகளின் வேண்டியபடி. பாரதயுத்தத்திலே பதினான்காம் நாவல அர்ச்சுனராசன் கைக்குச் சிந்துதேசராசனாகிய சயத்தராசனைக் காக்கும்படி தரோணகன்னனாதியர் சேனாசனையிங்கன அணிவகுத்ததிலின்றுபோலவே எம்மன்னவர் தவைனந்துரையுங் கற்பித்தார் தொன்னனும் மறிச்சுக்கட்டியைமறித்து அணிவகுத்து நிற்கின்றார். அப்பால் மனுஷர்செய்யக்கூடியதென்?

இலங்கை.

சபாசங்கம்.—The Durbar.—வதுவராச தானியிற் கூடியகூட்டமொன்று இம்முகவுரைக்கிலக்கானது. பழைய புதிய தேசாதிபதிகளாகிய சர் உவில்லியம் கிரகோரியும், சர் ஆதர்கோடனும் ராசதானி புத்தபோது அங்குள்ள சிங்களப் பிரபுகளும் இங்கிலிஷ் துமைக்களும் வெகுண்டனியத்தினும் அவர் கன அங்கீகரித்தார்கள். ஒன்பது யானைகள் அலங்கரித்து கோலத்துடன் பட்டினவாசலில் நிற்கப், பிரபுகள் அவர்களை

யழைத்துச்சென்று வலமிடமாய் நின்று மிக்க மரியாதைபண்ணினார்கள். வாசித்த உபசாரப் பத்திரத்தற்கு தேசாதிபதிகளும் தக்கஉத்தரங்கோடுத்தார்கள். கிரகோரி தேசாதிபதி நீண்டஉத்தரத்தில் அவ்விருபட்சத்தாரி எனக்களோடு முகங்கவையும் மலர்ச்செய்தார். பழங்கால அலங்கார உடுப்போடு சிங்களப்பிரபுகள் வந்தநின்ற தோற்றம் கண்டோர்க்கண்களைக் குளிர்ச்செய்தது.

உத்தரவுப்பத்திரப் பரிசோதனை.— Examination for surveyors' licenses.—வருகிற மாதம் பதினேழாம் பத்தண்ட்டார் தேதிகளிலே கொழும்பு, கண்டி, காலி, மட்டுக்களப்பு, வதுவா, அனுராபுரம், குருநாகல் என்னும் ஏழிடங்களிலும், நிலஅளவை உத்தரவுப்பத்திரம் கொடுத்தற்போருட்கு ஓர் பரிசோதனை நடக்கும் என்று விளம்பரமொன்று கூறக்கண்டோம். மற்றுங்காரியங்களை மறந்துவிட்டாற்போல, அற்பநாடென நம்நாட்டை மறந்தாரோ? நிலஅளவைச் சாஸ்திரங்கற்றார் நம்முநிற் பூச்சியமெனத் துணிந்தாரோ, அறிகின்றிலம்.

பிற தேசம்.

ருஷியருந் துருக்கருந்.— Russia and Turkey.—சற்ற் விகாந்கொண்டவுடன் நான் தந்த நொண்டிப்புருவையுத் தலிட்டுக் கொழுக்கட்டையையுத்தா, தாவென்று தன் தோழருடன் மல்லாடு மேழைப்பையணப்போல ருஷியர் துருக்கருடன் சற்ற் விகாநாமனவடனுக்கும் எங்களுக்கு நீங்கள் தருமசியான யுத்தத்தண்டப்பணமத் தனையையும் உப்போசொடுத்துத் திருங்களைன்று அவர்களை நெருக்குகிறார்கள். கொடுக்கவேண்டியபணம் சின்னத்திருக்குவியன் தலைமேலேற்றிய பெரும்பனங்காய்போல்வதால் துருக்கர் சழுத்தெரிவுசொள்ளக்கூலத்து, ருஷியர் சண்டைக்கு நெருங்குவாரென்று கதையுண்டி. இருபுறங்களிலும், யுத்த எத்தனம் பண்ணுகிறார்கள்.

பிஸ்மார்க் பிரபு.— Prince Bismark.—சர்மன் சிரேஷ்டமந்திரியாகிய இவர் உத்தியோகத்தால் இவாப்பறுவாரென்று முன்னே பலதரமுபிறந்த சத்தம்போலவே உப்போதும் பிறந்திருக்கிறது. மெய்யோ பொய்யோ, காலியணந்தும்.

கனங்கொண்ட சம்பந்தன்.— The happiest monarch in Europe.—ஐரோப்பிய அரசுட் சம்பந்தகாரர் சிறந்து பிரஷ்யைப்பெற்றிருக்கும் ராசன் தென்மர்க் தேசத்தையாளும் கூம் கிறிஸ்தியான் அரசன். இவர் சிரேட்டபுத்திரி இங்ஸ்லந்தின் இராணியாகும் உவேல்ஸ் இளவரசரின் பத்தினி. இரண்டாம்புத்திரி ஒருசான் ருஷியசக்கரவர்த்தினி மூன்றாமாரி அன்னோவரிசன் ராசாங்க உரிமைக்காராகிய கம்பளன் கேப்பட்டவர் த்தனர்க்குப் பாபி இவரது மகன் கிரேக்கதேசராசா. இவரது பாட்டனார் அதாவது கிரேக்கராசன் மகன் சர்மனிய சக்கரவர்த்தியின் தங்கைண்ணான். இவரது பட்டத்துப்புத்திராரும் பிரதாங்க இளவரசர் சுவேதன்தேச ராசராயிருந்து காலஞ்சென்ற கரு ம் சான்ஸ்ராசனடைய மருகர். இவரது கடைக்குட்டிமகன் ஓர்லின்ஸ்காட்டின் னேவரசிக்கு நாயகன். ஆகவே இதைத்தார் சிறந்த ராசன் தென்மர்க்கதேச ராசனே

வர்த்தமான சங்கிரகம்.

நாநசங்கதி.— Miscellaneous.—கனோடாநாட்டிலேயுள்ள ஓறன்ரோ என்னுமிடத்தார் சர்வகலாசாலைக் கட்டிடநகரும் நூதனவஸ்து ஸ்தானமார், புத்தகசாலைகளும் தீவாய்ப்பட்டன. நஷ்டம் மெத்த.

ரோமான்கத்தொலிக்கரை “லோட்சான்செலர்” ரதலாம் உயர்ந்த பதவிகளில் வைக்கும்படி இங்கிலாந்திலே ஐழ்குத்திட்டஞ் செய்கிறார்கள்.

பிரான்சில் கரிக்கிடங்கபாயமுண்டாகி யநேகரை மோசப்படுத்திற்று. 34 பிரதேங்களைக் கிறியெடுத்தார்கள்.

அங்கேரிநாட்டுப் பிரபவும் அவுஸ்திரிய ராசாங்க மந்திரியுமாயிருந்த “கவுன்ற் அந்தராசி” காலஞ்சென்றார்.

“நெல்லி பிளாது” என்னுங் கன்னிப்பெண்ணை ருத்தி உலகத்தைச்சற்றி 72 நாள் 6 மணிநேரத்துல் பிரயாணம் பண்ணினாள்.

சம்பேதகு நகரத்திலே கோதாரி யுலாவுகின்றது. இந்நோய் உலகத்திலில்லாதிருக்குங் காலமொன்றில்லையென்று நம்புகிறோம்.

ஓர் தப்பிலி.— Armitage.—பிறகிட்ட ஆண்டின் தைமாசத்தில் மெல்போண்வங்கிலே ஏழாயிரம்பவண் அபகரித்தோடிய தப்பிலியொருவன் சீனாவுக்கோடி அங்கிருந்து அமரிக்காநாடி அவ்விடத்தால் சர்மனிக்முமாறி ஈற்றில் இங்கிலாந்துக்குவந்து லந்தனில் பிடிபட்டான்.

கடிதம்.

சேட்ச மிஷன்.

காலநிலை.— பொதப்படநயமல்ல; பனி மிததி; இடைக்கிடை குளிக்கற்று மூலாவுகின்றது; சின்னமுத்த, கொப்புளிப்பான், காய்ச்சல் முதலிய நோய்கள் முன்னையிலுஞ்சற்றே தணிவு. இவற்றுட் சின்னமுத்தினுற் பீடிக்கப்பட்டதோர் சிறகு டிசைசானுங் காண்பதரிது. (Miss. L. Griffith, Miss M. Griffith) என்பவர்களைத்தானு மோர் முகம்பார்த்ததில்லை. பெரும்பான்மையும் இந்நோய்வந்து சுசுமடைந்தோர்க்குக் காய்ச்சல் உண்டேவதால் இடைக்கிடை மரணமும் நடக்கின்றது.

கனம். கிறிவித் ஐயரும் சமுசாரமும்.— (Rev. E. M. Griffith and his family) பின்னாசுளுக்குண்டாய் சுசுத்தாழ்ச்சியின் காரணத்தால் இமமாசம் 11 நாட்புத்தித்தானைச்சென்றிரு சீழமைடார் றம்பழையதானிவந்து சேர்ந்தனர். (Miss L. Griffith) க்கு இச்சுகயாத்திரை நயயாத்திரையாயிருக்கக் காணோம். வைத்தியவிய்யத்திலேமக்கதுதலியாயிருக்கும் (Mrs. Griffith) அம்மா இங்கிலாது இருசீழமைகளிலும் அவுடைய உதவியினுருமையையிசுமாயுண்டிந்தாம்.

கனம். பிளேமிங்—Rev. G. T. Fleming. மற்றமாசத்தடன் தமது செனைலுர்ப் பிரயாணியாகுவாராம். இவர் அடக்கமும், பொறுமையும், தாழ்மையும், தீர்க்காலோசனையும், தயவுமுள்ள ஓர் மிஷனரி. மறுபடியும் யாழ்ப்பாணம்நோக்குவாரோ யாமறியோம். இவருடைய இடத்துக்கான் ரியமனமாததுவரைக்குத் சுண்டிச்சுழிச் சேமினரிப்போறுபடும். மற்றுங்கடமைகளும் கனம். கிறிவித்யமிலே விழுவாம்.

பாடசாலைகள்.— சென்றவருடத்தி லேகமாயேவரிடத்தும் பட்சபாசமின்றிக் சுருவியகாய்ச்ச பாடசாலைகள் மூலமாய் வித்தியாபுத்தியார்க்குண்டாக்கிய நபத்திற் கரிசனைகொண்டதினாலாகும் இவ்வுருடமுற் சின்னமுத்தென்னும் பெருதலியோடு சிறுவரைத்தாலப் பாடசாலைகளைச் சாய்க்கின்றது. உவாத்திமார் தங்களாலியன்றளவு மனம்வைத்துப் பிரயாசத்துடன் முயற்சிக்கிறார்கள். பாடசாலைகள் மாசவிதமேற்றமடையத்தக்கதா யேதது முயற்சிகள் செய்யக்கூடுமோ. அவைகளை யதிதொடர்ந்தேர்ச்சியோடு கனம். கிறிவித் அவர்கள் செய்துவருகிறார்கள். இச்சாலைகளிற் கற்பிக்கப்படும் மற்றப்பாடங்காளிலும் வேதபாடமே யதிமுக்கியமாய்க் கவனிக்கப்படுகின்றது. உபாத்திமார் கிறிஸ்துமார் க்கு மூலோபதேசக்களைத் தெனியாய்ப் பின்னாகும் மனதிலமைத்து வருகிறார்கள். லெனக்கசாலதிரர்களிற் றேறியவோர் நிபுணன்குணும் விலிலிய நூலிற்சொள்ளு மாட்செபனைகள் பைத்தியப்பகுதயெனச் சொல்லிப் பொருந்தாலியல்பைச் சுட்டித்தர்க்கிக்கும் அநேகவாலிப ரம்பாடசாலையிற் கற்றேறிய மாணவராய்க்காணப்படுவோர், கிறிஸ்து பிரசங்கிகளுக்கு மிகுந்த சந்தோஷமுற் தைரியமுமாயிருக்கிறது கர்சதர், தமதநாமத்துக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இம்மிஷன் பாடசாலைகளைச் சீவனுள்ள சாலைகளாக்குங்கால மெப்போ வருமென்றவாவுடன் காத்திருக்கிறோம்.

சடுதிமரணம்.—இருபாவையிலி, இப்போ முகமாவையிலி, மிச்சியோன் பணியிலிருக்கும் (Mr. H. Jacob) என்பவரின் நேசமனைவியாகிய தங்கம்மா என்பவ பிரசவமண்டாசிக் காலம்ணிநேரத்துள் மரணவாய்ப்பட்டசெய்தி மகாதுக்கத்துக்கிடமே. இவ்வோருத்தம சிறிஸ்தபத்தினியென்பதையறக்கையிடுகிறோம்.

பரிசுத்த விவாகம்.— இம்மாசம் முன்று விவாகங்கள் நல்லூர்த்தேவாலயத்தில் நடந்தேறின. இன்னுபலவொழுங்கு செய்யப்பட்டவைகளாயுற் செய்யப்புகிறவைகளாயும் இருக்கின்றன. 7 நாட மிஷன்பணிலிடைக்காரர் சகலருங்கூடியிருந்த தருணத்தில் கனம். கிறிவித் ஐயர் விவாகத்தையிட்டோர் பிரசாரணைக்கொடுத்தார். அதில், ஓர் வாலிபனப்பார்க்கிலும், சமுசாரி மிஷன் பணிலிடையிலதி பிரயோசனமுடையவனென்றும், மத்திம்பாடசாலைகளின் தலமை உபாத்திமார் சமுசாரிகளாயிருக்க வேண்டுமென்றும், சற்போதனைகளுக்குத் தலமைமாயிருக்கும் வாலிபர் கத்தமிஷ்டமாய் விவாகமொழங்குத செய்யவேணுமென்றும், அது சபைக் கஸ்திபாரமென்றும், ஐழங்குபண்ணுவின் சமுசாரிகளுக்குக் கவ்விடங்களைக் கொடுத்துவிடுவது ரியாயமென்றும், இன்னும் அநேககாரியங்கவையுற் தெனியாய்ப் பேசினார். இதிலுல் அநேகவாலிபர், சீதனம், சாதி முதலியவற்றைக் கவனியாது மிஷன் நோக்கத்தை யுணர்ந்து, சந்தோஷத்தோடு விவாகஞ்செய்ய ஏற்படுகிறார்கள்.

MEDICAL WORK IN JAFFNA.

S. F. Green M.D. came to Jaffna as a Medical Missionary in October 1847 and was first stationed at Batticotta. His time was almost entirely devoted to the medical work and to preparations for carrying it on more efficiently. Two young men trained under Dr. Ward were his first assistants. After a few months residence at Batticotta he removed to Manepai, where he opened a Dispensary. Soon after taking up the medical work in Jaffna Dr. Green received a few young men for instruction.

In 1852, five years after his arrival, he had seven in his Medical Class, and during that year 2312 different patients applied for medical aid at his Dispensary. For several subsequent years an average of 2000 patients were treated by him annually. Dr. Green returned to America on account of ill health in 1857.

His work was carried on during his absence of five years by two of his former students under the direction of a committee of the American Mission. On his return from America in 1862 Dr. Green resumed his medical work and commenced the preparation of a series of medical books in the Vernacular. The first book on Surgery was printed in 1867 and the last of the series of seven in 1889. He became connected with the "Friend-in-need" Society's hospital as its superintendent after his return in 1863 and remained in charge until September 1868, when he closed his official connection with the institution and gave more of his time and attention to the preparation of his medical books.

During the latter part of Dr. Green's connection with the hospital between 5000 and 6000 patients were annually registered. At the same time the work of instruction in medicine was going on. Six successive classes studied under him in English, graduating 39 students, and five classes followed them in the Vernacular graduating 79 pupils at the end of a course of 3 years study. "The object of teaching in the vernacular," as was stated at the time, "was to train young men to the practice of medicine who would not be able to go into Government service from a want of the knowledge of English, and thus to secure their services in their own villages." It was considered that treatment by these men would be far superior to that of those who had very little knowledge of the human system or of the nature and effects of medicines. During this period Dr. Green with his assistants did much to relieve physical suffering and introduce a more humane and intelligent practice of the healing art while he endeavored by every means to minister to the spiritual maladies and necessities of the people.

Mr. Ira Gould was the first resident surgeon put in the charge of the hospital under the supervision of Dr. Cowen, the Fort Surgeon. Mr. Gould was a student of Dr. Ward and was for sometime an assistant to Dr. Green. Mr. Jeremiah E. Evarts also a student of Dr. Ward succeeded him. He was an assistant for some years in connection with the American Mission, before his appointment to the Hospital. Mr. Joshua Danforth one of the first students of Dr. Green and his assistant for sometime, succeeded Mr. Evarts, and when he left for service in the Government Mr. C. T. Mills followed him. The present incumbent Mr. Wm. Paul, a student of Dr. Green took charge of the hospital in 1875 and has continued in charge over 15 years much longer than any one who preceded

him. At the present time the Hospital has accommodations for 60 patients. In 1886—1219 in-door patients were treated and 11524 out-door patients. The annual average of in-door patients for 5 years from 1885 to 1889, was 1074, and the average of out-door patients for the same time was 11632. The cost of the Hospital is about £ 1000 annually. Of this amount the Government furnishes about one third and the Society two thirds. These figures plainly show that the Friend-in-need Hospital has not only gained the confidence of the people but is doing much to supply their medical needs and to encourage a more intelligent and judicious medical practice. A lying-in ward is now in process of erection and it is expected will soon be completed. This will add greatly to the usefulness of the institution. No doubt the accommodations for in-door patients will be enlarged as the demand increases. The Government has done much for the medical work in the Northern Province. Besides aiding the Friend-in-need Hospital for several years to the amount of Rs. 4000, increased now to Rs. 6000 annually, a hospital has been established at Pt. Pedro, another on the Coconut Estates, is aided by Government, and several dispensaries have been or are to be opened in the Province.

A Colonial Surgeon and an assistant who reside in the town of Jaffna are also paid by Government. It is worthy of mentioning that several of the former students of Dr. Green are engaged in successful private practice. Mr. C. T. Mills is well established at Manippai with an extended practice and a dispensary.

Mr. Sivaprakasam is a successful practitioner at Vannarponny Mr. Chapman at Oodoville, Mr. Vissuvanather at Karadive and others in other localities.

Few places in the Island have been so highly favoured as the Northern Province in respect to Medical instruction and practice. And few places are better situated for carrying on the work already begun of training those who are to be the future doctors of the country in a true knowledge and a more intelligent and judicious practice of medicine.

INDIA TO CEYLON.

If leaving Jaffna was difficult, the return was more so. Not only did the B.I. agents know of no steamer to call, but quarantine was imposed on vessels coming from India. There was thus but one way open, and that was to meet the Island steamer at Paumben, and the same route between Madura and Ramnad must be retraced, with the addition of 23 miles from Ramnad to Paumben, over a very sandy road. What cannot be cured must be endured, and usually proves not so bad in the realization as in anticipation. The paddy harvest was just over, and the great stacks of straw seemed to indicate that if this is a very bad year, a good year must produce great stores. The Vaigai by infiltration in the soil, as well as by irrigating channels, furnishes sustenance to a very large population all along its course. And when the government scheme for increasing its flow is realized this is expected to be doubled. Up in the mountains a river which flows to the west, the Peria-aru, is being dammed up by a structure some 90 feet high, forming a small lake, from which the water is to be brought eastward through a long tunnel cut through a mountain. It is a grand project, and will be a great blessing to the people if successful. There have already been one or two failures in the beginning owing to defective cement and other causes. It is to be hoped that the dam will be built in the strongest manner. If it should

break the resulting disaster would be fearful to contemplate. The two recent disasters in America of this kind, and others that we can recall to say nothing of the breaking of the Colombo reservoir and similar accidents, show the importance of a secure building. At Paumben the S. S. Lady Gordon entered the zigzag of the channel and anchored soon after noon. The Master Attendant's clerk boarded her with the information that she could not go through till high tide which would be 9 P.M. and that she must therefore wait until the next day. An urgent letter from the captain saying that he must by all means go through that day as he has to meet the Governor on a fixed date, brought the acting Master Attendant himself Capt. Simpson. He said that the water at the bend of the channel was only 8 feet 6 inch deep at high tide, because it was neap tide, and the channel was silting up, whereas the steamer was drawing 8 feet 10 inch, after her keel had been leveled by pumping water out of the stern tank and into the fore tank. The water was in the stern tank in order to keep the screw well in the water so that it would work more effectively. To make matters certain Captain Whitley and three passengers visited the place in Captain Simpson's boat, and found that there would be 9 feet of water. Captain Whitley signed a paper stating what he considered the urgent importance of getting through that night, and permission was given. Three boats with lanterns were stationed at the buoys in the shallow part, and when the tide favored we steamed through, not without some anxiety, as this was the first time a vessel has ever been through in the night. If we had not attempted it we should have had to wait until Sunday at least. If we had failed we might have had to wait longer yet. Therefore we did not breathe freely until after we had crossed the shallow point. But there was still the rocky part of the channel to pass and this was not risked in the uncertain moonlight. But the next morning soon after 5 the anchor came up and we steamed off for Jaffna at a good rate arriving there soon after noon, and yet not there, for we had to cast anchor a mile farther out than usual, owing to the waters being so shallow. Coming ashore five miles in the steam launch and carefully keeping the middle of the channel we scraped the bottom several times. On one side a broad extent of the lagoon was almost dry land with birds running about on it. The lagoon is evidently silting up, and in addition the fresh north wind had blown the water out of the harbor. Jaffna is unfortunate in having lost the dredger, which while being towed here by the S. S. Lady Gordon in December, broke its hawser and sank in deep water from which there is no recovery. The fault cannot be laid to Jaffna, but to the officials who sent it in that manner, and Jaffna ought not to suffer for their carelessness. We hope it can be replaced at an early date. The steamer brought 200 barrels of cement for the P. W. D. which is evidently for the new pier at Kangy-santurai.

—“Victoria Reading Hall” The annual meeting of this institution was held in the Hall at 7 p.m. on the 19th inst. A large number of subscribers attended. The report of the past year was read by Mr. S. Thamotharampillai on behalf of the Secretary Mr. V. Cathiravalupilly B. A. who was absent. Mr. Advocate Nagalingam was re-elected as the President for the year and Mr. Proctor Changerpillai was elected as Vice-president. Mr. A. Sapapathy was elected as the Secretary and Mr. Pasupathy Chettiar was elected as the Treasurer. The learned chairman delivered an interesting address and spoke on liberty and freedom as the necessary requirements of the members of the society. Mr. S. Nagalingam in his short speech touched on the welfare of the institution. With a vote of thanks to the chairman the exercises of the evening came to a close.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manippay:
Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.